

ПЛЕВЕНСКИ ИЗВЕЩАНИЯ

„Свѣтлината е най-голямата носителка на прогреса, тамъ гдѣто владей, мрака нѣмей“.

НЕЗАВИСИМЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

„Тамъ гдѣто оралата сж свѣтливи, а сабитъ рждиве и народа и царя сж щастливи“.

В. „Плевенски Извѣстия“
ИЗЛИЗА ПЕРИОДИЧЕСКИ.

ЦѢНА:

За 50 броя 4 лева, за 10 броя 1 левъ,
а за странство се прибавятъ пощенскитѣ разноси.

Единъ брой 10 стотинки.

Всичко

Що се отнася до вѣстника се адресира:
Редакция на в. „Плевенски Извѣстия“ въ
гр. Плевенъ.

Неплатени писма не се приематъ.
Писи назадъ не се връщатъ.

За обявления се плаща:

По 10 стотинки на дума за 1-ва страница, по
3 ст. за IV-та, а за приставскит, по особено
споразумение.

Единъ брой 10 стотинки

ИЗВѢСТІЕ

Имаме честъ да съобщимъ на почитаемитѣ си клиенти, че отъ днесъ за напредъ ставаме прѣдставители на развитъ вина отъ Княжеската изба въ Евксиноградъ и Щаимбрухска бира, както за гр. Плевенъ тѣй и за околията му, за това молимъ ония отъ тѣхъ, които иматъ нужда отъ таква вина и бира да се отнасятъ направо до насъ за дръбна покупка, а за едра да даватъ поръчкитѣ си.

14/X 1905 год.

Съ почитание:

гр. Плевенъ Д. Добревъ & Ст. Икономовъ
Притежатели на хотелъ „Балканъ“.

2-3

!! ВАЖНО !!

Съобщавамъ за знание на поч. си клиенти че магазинъ „ХИГЕН“ отъ 1 Ноември т. г. се прѣнася въ дукаенъ на запасния капитанъ Хр. Узунъвъ срѣщу магазина на Ив. Мочовъ, Занфировъ ул. Александровска.

Съ почитание:

Л. КОНСТАНТИНОВЪ.

1-3

ИЗЛЪЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

Коментаръ върху Търговския Законъ

отъ Ив. С. Тишевъ (юристъ).

Часть I.

Книгата се състои отъ 30 печатни коли, обема чл. чл. 1-526 отъ Търговск. законъ и струва 4 лева, съ пощата 30 стот. повече. На книжаритѣ се прави съразмѣрния отстъпъ.

Намира се за проданъ въ книжний магазинъ при печатница „Надежда“ на Карабелевъ, Караивановъ & Игнатевъ, въ гр. Плевенъ.

3-5

!! КОНЦЕРТНИ ЦИГУЛКИ !!

„ОСМАНЕК“

Пристигнаха ни концертни цигулки отъ най-прочутата фабрика „А. ОСМА-НЕК ШОМВАН“ тѣзи цигулки се различаватъ отъ другитѣ по чистата си изработка, по лѣката си направа и по силния вѣренъ и мелодиченъ тонъ.

Кутий, лѣкъ отъ чисто фернанбухово дърво и асортична италианска корда.

Продаватъ се най-ефтно въ книжний магазинъ на печатницата „Надежда“ на Карабелевъ, Караивановъ & Игнатевъ.

3-5

УЧИТЕЛЯ

по музиката при класното мъжко училище, дава частни уроци по цигулка, китара, мандолина, цитра и шяно.

Споразумение въ

Печатницата „Надежда“.

2-3

Плевенъ, 30/X 1905 год.

Тривното слово е единъ отъ най-важитѣ актови, които се извършватъ въ всѣка сесия на нашето Нар. Събрание. Чрѣзъ Тривното слово и отговорътъ му може да се каже се дава възможностъ на Господаря на страната да се разговори съ народа. Чрѣзъ него Господаря по съвѣтитѣ на свойтѣ съвѣтници излага прѣдъ народа положението на страната въ вътрѣшно и външно отношение и дали страната се управлява конституционно или произволно по усмотрѣнието и кефа на едно лице, поставено отъ него на чело на управлението. Чрѣзъ отговорътъ или собствено чрѣзъ говорението на Нар. прѣдставители, се казва на господаря одобрява ли народа това управление или не и Господаря е длъженъ да се вслуша въ желанието на народа и да продължи това управление, ако то се одобрява, или пъкъ ако се не одобрява да смѣни правителството и му даде правителство, което да го управлява по неговото желание и се запазатъ интереситѣ му, а не да се оцетяватъ. Става нѣколко дена отъ както е започнато разискването по отговора на Тривното слово и какво виждаме? Въ събранието липсва разсѣдка на хладнокръзното разискване, както отъ страна на болшинството, а така сжщо и отъ меншинството. Въ свещената сграда ще види всѣки, че се изсипватъ такива хули и клевети, както отъ едната, а тѣй сжщо и отъ другата страна, щото всѣки, който чете вѣстницитѣ се гнуся, че по единъ такъвъ начинъ се скверни тая свещена ограда, гдѣто се създаватъ закони за правилното управление на Българския народъ. Правителството се хвали чрѣзъ Тривното слово, че владѣе на всѣкадъ изъ страната миръ и тишина, а особено не може да се нахвали, че изборитѣ за Окръжни и Общински съвѣтници станали на всѣкадъ мирно и тихо, което нѣщо нѣка си го изповѣ-

даме е прѣувеличено, а особено за нашия градъ и окръга, защото и ний сме едни отъ пострадашитѣ и бити съ камъни отъ устроената шайка, по диктовката на кмета Т. Табаковъ и като се прѣгледа по-добрѣ какви хора се избраха както за Окръжни, а така сжщо и за Общински съвѣтници е абсурдно да се говори за свободни и закони избори.

По отношение пъкъ на външната политика, като провинциалисти, сме далечъ отъ да я разбереме; за това не можемъ се произне по нея, но ако схдимъ отъ това, което четемъ въ пресата едва ли можемъ каза и за нея свойтѣ похвали. При дохожданието си на властъ на дневното правителство то растраби на лево и на дѣсно, че то нѣма да води външна политика на „скръстенитѣ ржце“ като бившето, а ще води политика на активността и Н. Ц. Височество още отъ начало прокламира, че е настъпила не избѣжната фаза на управлението, което въ дневното правителство въ началото дойде да докаже, че е така и на бърза ржка направи всички поръчки, не избежни за нашата армия, отъ което всѣки прѣдполагаше че при тия мѣрки, взети отъ правителството ще се облекчи отъ части положението на нашитѣ братия въ Македония и Одринско. Обаче, съ голѣмо прискърбие що виждаме днесъ, по това и дума не е казано въ Тривното слово за страданията и гоненията на братята ни отвѣдъ „Рила“. Тѣ очакватъ едно що годѣ застъпничество отъ наша страна за облекчение на тѣхнитѣ страдания. А ния що вършимъ?

Намѣсто да се заемемъ всинца за участъта на нашитѣ братя въ Македония и Одринско, на противъ въ се стремимъ всячески да прѣчимъ на правителството въ това отношение. Ако Нар. прѣдставители отъ опозицията сж по умни въ това отношение тѣ сж длъжни да даджтъ всички възможни улѣсенения на дневното правителство, за да осществи всеобщия идеалъ на Българския народъ.

До гдѣто ний се намдруваме и накараме по между си, нашитѣ завѣтни врагове Гърцитѣ, ще си разиграватъ коня и ще трѣпнатъ безопасно братята ни отвѣдъ „Рила“ и ще осуетятъ идеала ни. Укоражена Турция отъ вражитѣ и гоненията на народноститѣ, които насѣлватъ нещастната Македония и Одринския велиятъ вечно ще лже и оничтожава всячко Българско. Ний вѣрваме, че слѣдъ всички обяснения които даде дневното Българско правителство по тоя въпросъ, ще настѣпятъ размисленията на разсѣдка и съвкупното дѣйствие отъ всичкитѣ г. г. Нар. прѣдставители за прѣусѣвванието и напредванието ни въ всѣко отношение.

Нашето театро.

Въ брой 48 на вѣстникъ **„Бдителъ“** бѣхме обещали че като останемъ по свободна ще удовлетвори- мъ и желанието на г. Ев. Обовъ адвокатъ (?) въ градътъ, ни или както го наричатъ колежитъ му „театрото.“ Опровержението което той бѣ от- правилъ до редактора на вѣстника ни, безъ копие до в. „Бдителъ.“ обаче бѣ публикувано на врѣме изъ цѣло въ него, съ което г. Обовъ мислише че ще ни оплаше и ни е далъ да разберемъ че туку така нѣма да се е остави, а съ адвокат- ски извѣртанія, ниски и долни маниери, свѣст- вені само нему, ще заблуди общественото мнѣ- ние което си е съставило вече понятие за не- го и нѣговия фалиралъ зетъ **Алата С. Гетовъ**, а по настоящемъ пом. кметъ и пръвъ свѣтникъ на деятелния ни кметъ **Т. Табаковъ**.

За да можемъ да бъдемъ послѣдователни въ отговора си, ще дадемъ и ний изъ цѣло мѣсто на опровержението на театро отъ което всѣки читателъ ще си състави понятие за умствения багажъ и моралната стойностъ на той приятелъ, който се бе зарепчилъ да създа- ва нова партия въ градътъ ни и се тетолира съ единъ своеобразенъ протоколъ за прѣдѣла- тель на некакво бюро отъ Либералната партия подъ шевството на г. Д. Тончевъ.

Е о и самото му опровержение.

До Господина

Редактора на в. „Плѣвенски Извѣстия“.

Господине Редакторе,

Въ послѣдния, 47 брой на вѣстника Ви е публикувано едно антрефиле, съ което по погрѣш- ка се ругае помощникъ кмета Симеонъ Гетовъ, когато това трѣбвало да се обърне всецѣло къмъ мене. Редакцията Ви е въведена въ заблуждение относително до лицето, което е поискало да ку- ни отъ Общ. управление едно мѣсто въ VIII кв. — Не е **Ваца Обова** (Б. Р. защо Обова та не Ге- това), а е **Надежда Ев. Обова**, моята жена, която е поискала и купила мѣсто отъ Общ. Управ- ление. Редакцията Ви е въведена въ заблужде- ние още повече относително до сѣднестата на работата, която стои както слѣдва: за тия мѣста Общ. Управление е произвело — като имамъ прѣдъ видъ само послѣднитъ двѣ години — слѣднитъ 5 публични търга — на 29 Септемврий 1904, 1 Ок- томврий 1904 г., 27 Май 1905, 20 Юний 1905 и 15 Юлий 1905 год; Интересно е, че съ изключе- ние на търга отъ 1 Октомврий 1904 год. когато сѣ се явили нѣколко души конкуренти, на *никой отъ останалитъ* търгове не се е явилъ да наждава.

А цѣнитъ получени на търга отъ 1 Октомврий сѣ слѣднитъ: за мѣстото купено отъ *моята жена* (к. н.) е дадено *най-много* 1.70 за кв. метръ, за това на Д. С. Цанковъ 1.30, а за това на Хр. Касабовъ — 1.32. При тоя неутешителенъ резултатъ за Общ. Управление отъ произведенитъ публични търго- ве, които Общ. Управление не е могло да утвър- ди по простото съображение, ча то въ никой слу- чай не може да продаде Общ. мѣста по-евтино отъ генералната оцѣнка за мѣстата въ града ни, поискано е било и получено разрѣшение да се продадатъ по доброволно съгласие. Въ това по- ложение бѣ въпроса, когато ние поискахме тия мѣста, като прѣдлагахме за тѣхъ цѣни, макаръ по височки отъ ония получени на публичния търгъ, по все пакъ по-ниски отъ генералната оцѣнка. Общ. свѣтъ, обаче, ни заяви, че ще ни ги да- де но по генералната оцѣнка; ний се съгласих- ме и ни ги дадохъ. Каква е тая генерална оцѣн- ка? за мѣстото на моята жена е 3.75 кв. метръ за лицето и 1.25 кв. метръ за останалото. Цѣло- то мѣсто е 300 кв. метра и е кулено за 653 л. или сръдно (лицето и задната частъ) 2.20 кв. метръ, а не по 50 ст. както пишете вие.

Отъ фактическа страна така стои тоя „Ге- шевтъ“ и „коцкарлъкъ.“ Мене ми се струва, че редакцията бѣ длъжна да провѣри тия факти прѣ- ди да си послужи съ техъ да хвърля оскърбле- ния по адреса на кого и да е. Обаче, прѣди да кажа моето лично мнѣние за мотивитъ, които сѣ заставили редакцията, безъ провѣрка, да оскър- би незаслужено *единъ човекъ, който макаръ и по- литически противникъ* (к. н.) е нищо въ цѣлата тая работа, държа да направя слѣдното заявле- ние — *И азъ мисля за интереситъ на нашата община толкова колкото и Вие*, (к. н.) проче, за да нѣма хора които по кафенетата да се биятъ въ гърдитъ и да викатъ, че сѣ готови да дадатъ за това мѣсто *даже* 2 л. за кв. метръ съгласенъ съмъ да се явятъ желающитъ да го купятъ въ Общ. Управление и да наддаватъ надъ цѣната да- дена отъ *жена ми* (Б. Р. а защо не отъ Васъ г. Обовъ?) и разликата да остане въ общината.

Сега ще кажа нѣколко думи и за причини- тѣ които сѣ продиктували оскърбленията хвър- лени на С. Гетова. До прѣди една година той бѣ за господатъ отъ вашата редакция нито „*фалитъ*“, нито „*фалификаторъ*“, нито „*разбойникъ*“ и пр. защото Г-да Караивановъ, Карабелевъ и Славов- ски ще си спомнятъ добръ, че въ „Червенъ Ракъ“ въ София цѣли *три дни ме молиха* (к. н.) да на- стоявамъ прѣдъ него да се отдѣли отъ отъ г. Та- бакова и да работи съ тѣхъ, защото тѣ щели да му създадѣтъ едно бѣдаще, когато Табаковъ щѣлъ да го изиграе. Тогавъ тия господа се изказваха най-ласкателно за него, *макаръ и да бѣ фали- ралъ много по-рано*. Да вѣрвамъ ли, че тамъ се криятъ причинитъ на тая умраза?? Че не иска да работи съ тѣхъ противъ г. Табакова?

Надѣвамъ се, Господ. Редакторе, че настоя- щето ще бѣде публикувано, за да се каже исти- ната по тоя „коцкарлъкъ“ и най-важното, защо- то всѣки публиченъ органъ е морално длъженъ да опровергава невѣрноститъ, които по погрѣш- ка е допустналъ.

Плѣвенъ, 19/VI 1905 год.

Съ почитание: Евст. Обовъ.

И така всѣки вѣрваме разбра какво иска да каже г. Обовъ съ опровержението си. Той прѣди всичко не е забравилъ да ни каже че копувачката не е г-жа **Ваца Обова**, благосло- вената половина на фалита Симеонъ Гетовъ, а неговата половина г-жа **Надежда Ев. Обова**. Ако запитаме самия г. Обовъ да ни каже за- що именно се явява да копува господжата му, та не той самъ и, въ кѣщата му петелъ ли пѣ- или кокошка, едвали ще може да ни отговори. Не знай ли г. Обовъ че въ случая той иде да покаже намъ, па и на цѣлъ свѣтъ че е отъ тия адвокати които не заслужаватъ никакво довѣ- рие понеже е падналъ много ниско. Г. Обовъ смѣташе че като ни каже че не г-жа Ваца е купила, а г-жа Надежда, ний ще приклонимъ вратъ и ще паднемъ на колене.

О! невежа и долнокачествена тваръ, не помислили когато пишеше опровержението си, че падашъ ниско и губешъ довѣрието на всѣ- ки разуменъ гражданинъ. Колкото пъкъ за наг- лага ви и безхарактерна лъжа че г. г. Кара- ивановъ, Карабелевъ и Славовски Ви молили *три дена* подъ редъ въ бирарията „Червенъ Ракъ“ въ София да свѣтватъ фалиралитъ си по рано, споредъ вашето твърдение, зетъ С. Гетовъ, да държелъ съ тѣхъ, а не съ Т. Та- баковъ и, че тѣ щѣли да му създадѣтъ бога- то бѣдеще, е такава нагла лъжа, достойние са- мо като на васъ адвокатъ. Отъ гдѣ на кѣдѣ давате таково значение на фалиралитъ си зетъ, дали за голѣмата му популярностъ въ градътъ като фалитъ, или за умствениитъ му способ- ности, или че е голѣмъ шарлатанитъ и че съ шарлатанитъ си е пословиченъ въ градътъ ни? Не бе ли ви срамъ да кажете това че Кара- ивановъ, Карабелевъ или Славовски ще дойдатъ да молягъ и то кого и за какво? за фалита и алавата Симеонъ Гетовъ (!!!) „Умно му мало давлеетъ“, казва Руската пословица, та ще е излишно да продължаваме повече, да се зани- аваме съ нашето театро.

ПОДЛИСТНИКЪ.

Ю. Я. Кантарджиѣвъ.

СВОБОДА ИЛИ СМЪРТЪ

Трагедия въ 5 дѣйствиа.

Продължение.

Слѣдователя. Брей, кяфиръ джанаабѣгъ, знаешъ-ли кому говоришъ така; ти се нами- рашъ прѣдъ сѣдъ, който може да те осжди на смъртъ или животъ.

Цени. Да, знамъ и това, че стоя прѣдъ единъ султански бичъ на българщината и нѣ- колко мукащи съ „еветъ ефендимъ“ яндъшъ защитници на „хати хумаюна“, а цивилизова- ната Европа мига на дремка подъ високитъ цилиндри на консулитъ си (*засѣдателитъ се сиоглеждатъ растръвожено*). Да, знамъ, че повече отъ смъртъ нищо друго ме не чака. По-скоро!

Метхадъ паша. Брей, девлетъ-душманъ, брей хивжър! Знаешъ-ли, че сербезитъ като тебе азъ беся?!
Цени. Асѣл нищо по-умно, нѣма да из- вършишъ я!

Метхадъ паша (*троайки и скърцай ки съ зѣби, кѣмъ заштията*). Махни го по- скоро отъ очитъ ми (*платящъ глаза*) чапкѣнъ с'чапкѣнъ, азъ ще те науча! (*заштията изтлас- ква Цени*). Ха, вай ярабимъ! какво чудо си потеглихъ съ тѣзи девлетъ душмани брей! (*кѣмъ заштията*). Докарай ми сега шу (*чете*), Костаки дедиклери (*заштията докарва Коста- ки, сѣщо скованъ въ тежки вериги, съ ир- вѣзка на колѣното на лъвия кракъ*). Е. айолъ, виждаме че си боленъ, ама то ще мине; седни тамъ на стола, успокой се, рахатъ олъ, па ми кажи: отдѣ си, кой е баща ти, кой те заклѣ да тръгнешъ съ пушка противъ цѣла турска империя; какъ те равиха и кадѣ сѣ другаритъ ти а?

Костаки. Викатъ ме Костаки, майка ми е цѣла България безъ турцитъ, а останалото вече го знаешъ отъ мѣчителитъ ми тефтиши (*слѣдователя се трѣвожи*).

Метхадъ паша. Не признавашъ ли се за кабахатлия?

Костаки. Толкова, колкото и ти, че си турчинъ.

Метхадъ паша. Кой и отдѣ е баща ти?

Костаки. Баща, майка, нѣмамъ, а ако ти трѣбватъ, трѣси ги; азъ знамъ, че съмъ самораслякъ.

Метхадъ паша. Брей, ханзъръ, да не издѣзешъ и ти нѣкой дѣжинъ, като майстора си дѣли-Толъ!

Костаки. Ако ти си диявола, азъ ще бѣда ангелтъ.

Метхадъ паша. Гдѣ сѣ другаритъ ти?

Костаки. Ако ти трѣбватъ трѣси ги, уловѣ ги.

Метхадъ паша. Низнаяхте ли, че ния наказваме съ бѣсило немирницитъ като васъ?

Костаки. Да, сичко знамъ, и бѣсило и затворъ и заточение, но свѣта длъжностъ ни е да прѣтърпиме всичко, само да избавиме отъ звѣрствата и тиранията ви отечеството си. Ми- лостъ не искамъ, ниго я очаквамъ; знамъ че ми готвишъ бѣсило, но свѣрши това по-скоро.

Метхадъ паша (*троайки и скърцайки съ зѣби*). Мълчи бре вѣрата (*кѣмъ заштията*) махни го по-скоро отъ очитъ ми (*заштията изкарва Костаки, а Метхадъ става, отива при слѣдователя и, в'страна*). Слушай, теф- гишъ ефенди, отъ вашитъ исиятаци не виж- дамъ никакво признание отъ този хиваетъ-ку- мита, и за това, при обѣсването му, да ми дадешъ хаберъ, за да го изнигамъ подъ бѣси- лого, а тайно ще разпоредишъ да се подрѣже на 2—3 мѣста вѣжето. Разбирашъ?

ХРОНИКА.

— **Сгодявка.** На 23/X т. г. е станала сгодявката на съгражданката ни Г-ца *Свѣта П. Маргаритова* съ г-нъ *Алекси Ивановъ*, прѣдприемачъ-търговецъ въ София. Нашитѣ по случая поздравления и благопожелания.

— **Тъмничаритѣ** съвършено бѣха забъркали пусолата, по допълнителнитѣ избори за учил. настоятели, отъ които почти всички граждани се отказаха и не взеха никакво участие. Тѣ виждаха какви кандидати за тая почетна длъжностъ имъ се прѣдлагатъ, между които на лице личеше името и на извѣстия въ Плъвенъ донжуански герой Ан. Савиновъ. По поводъ на аферата вижда се въ градската градина, за която кмета е сочелъ и на нѣкой гражданинъ съставенъ актъ и се чудилъ какво да прави съ тая мръсна афера и като какъ да се отрече отъ мръсника. Намѣрилъ му колая като рѣшилъ съ *не порицаното* окр. бюро на Народ. Либер. партия въ градътъ ни, да го исхвърлятъ отъ листата за Учил. Настоятелство и го замѣтятъ съ г. Д-ръ Ал. Смоляновъ.

По поводъ на което тъкмо вечерта прѣдъ изборния денъ се разнесе отъ градскитѣ агенти слѣдующето:

СЪОБЩЕНИЕ

Плъвенското Окръжно Бюро на Народно-Либералната партия, съобщава за звание, че Господинъ Анастасъ Савиновъ се отказва отъ кандидатурата си въ прѣдстоящия изборъ за училищни настоятели и не желае да бѣде избранъ, понеже частнитѣ му работи (?!) не му позволявали това и защото не е записанъ за Плъвенски гражданинъ. (По рано какъ бѣ записанъ р.). Бюро, вмѣсто него, кандидатура Г-нъ Д-ръ Ал. Смоляновъ.

Гр. Плъвенъ, 22 Октомврий 1905 г.

Прѣдседателъ: Т. Табаковъ.

Секретаръ: Ив. Генчевъ.

Не се мина нито половина часъ слѣдъ разпрѣсването на съобщението, се втурнаха същитѣ агенти да го събиратъ по кафенетата и улицитѣ. Защо бѣ това събиране на съобщението не можахме да си обяснимъ още тогава, но на сутринта като се разнесе второто съобщение, разбрахме че г. Д-ръ Ал. Смоляновъ, бѣзъ да е питанъ и безъ да му е взето съгласието е поставенъ за кандидатъ отъ страна на тъмничаритѣ. г. Смоляновъ щомъ узнава това категорически отказалъ, и заявилъ че не приема да бѣдѣ кандидатирани отъ една котерия състояща се отъ хора прѣзрени отъ гражданитѣ. Той приготвилъ и печатено извѣстие за отказването си но било

Слѣдователя. Езетъ, девлетли пашадъмъ.

Метхадъ паша (*отивайки на мѣстото си*). Да се рапортува прѣдъ министерството на правосъдието, че трибунала днесъ свърши слѣдствието си по дѣлото на кумититѣ отъ Свищовъ и рѣши: 27 души изпраща есиръ въ Деяръ-Бекиръ и Трапезундъ, Юрданъ Гергицоолу и Якънъ-Дунчоолу Никола, осжда на доживотенъ тъмниченъ затворъ, 10 души по на 15 години, 15 по на 10 години затворъ, Манчоолу Василъ за неопрѣдѣлено време въ Трапезундъ, есиръ; Костаки, Трайко и Болджиолу Цени, на смъртъ чрѣзъ обѣсване, а останалитѣ — да се освободятъ подъ полицейски надзоръ.

(Завѣсата).

Дѣйствието V.

Сцената прѣдставява улица въ гр. Русчукъ, при „Сахатлъ-джамия“. Дѣйствието става утръмъ. Огъво на сцената влиза слѣдователя Али Бей, одѣсно го срѣща фанатика Османъ ага.

Османъ (*давайки и турски темаане*). Селямъ-алеикимъ, беимъ; какъ ви е кефа? Добрѣ ли еге?

Али-бей. Алеикимъ селямъ, Османъа, благодаримъ на Атлаха и падишаха, че ни изпратилъ най-учениятъ си паша, Метхада, който така бърво сандариса побѣснѣлитѣ кумита — гяурларж. . . .

въспрено и заменено съ второто съобщение на коцкарското бюро, което има слѣдующето съдържание:

СЪОБЩЕНИЕ

Окръжното Бюро на Народно-Либералната партия въ гр. Плъвенъ извѣства на приятелитѣ и съмишленицитѣ си, че по желанието на г-нъ Д-ръ Смоляновъ отгъглия поставената му кандидатура за уч. настоятел, понеже работата му (?!) не му дава възможността да бѣде такъвъ.

гр. Плъвенъ, 23 Октомврий 1905 г.

Прѣдседателъ: Т. Табаковъ.

Секретаръ: Ив. Генчевъ.

Най-сетне нашитѣ коцкари като се оплюха по единъ най-вандалски начинъ съ своя кандидатъ Савиновъ, сѣ взели за кандидатъ, безъ да питатъ и взематъ съгласието му г. Къчичо Н. Мошевъ който бѣ кандидатирани въ първитѣ избори за учил. настоятели въ гражданската лига. Както слушаме г. Мошевъ сѣщо щелъ да откаже отъ избора си, защото не приемалъ да го избиратъ цигани и коцкари. При абсурдно безъ участие на гражданитѣ въ тоя допълнителенъ изборъ за учил. настоятели, освѣнъ на нѣколко цигани и шайката сѣ избрани по съ 800!?! гласа, отъ втората секция за учил. настоятели: злостно животно Т. Хр. Бърдаровъ, Ал. Юр. Табаковъ, момче на 24—25 год., а още нарицаемо г. Делуксъ, Антонъ Тошмаковъ, саламъ адамъ и г. К. Н. Мошевъ, вмѣсто Ан. Савиновъ букета и лицето на нашитѣ тъмничари—коцкари. Огъ наша страна повторно честитимъ на съгражданитѣ си учил. имъ настоятели.

Да живѣй просвѣщението и повече нищо.

— **Приятно ни е** да съобщимъ, че Върховния Медицински Съвѣтъ, въ заседанието си на 10 Октомврий е разрѣшилъ на аптекаря г. Л. Константиновъ, да открие въ градътъ ни дрогерия. Нуждата отъ дрогерия въ градътъ е належаща и ний вѣрваме че г. Константиновъ ще побърза да достави всичко на време. Желаетъ му добъръ успѣхъ и напредъкъ.

— **По поводъ** мръсната и долнокачествена афера извършена въ буфета на градската градина, за която съобщихме въ миналий брой на вѣстника си, получихме отъ г. Г. Ат. Русеновъ, единъ отъ съдържателитѣ на буфета при градската градина долното писмо на което дъваме мѣсто изцѣло. Огъ съдържанието на това писмо което много ясно ще разбере всеки, а така сѣщо и *Прѣдседателя на Окр. Съвѣтъ* Иванъ Генчевъ, на комуто г. Петковъ когато бѣше въ градътъ ни каза че има още по долно мнѣние за него, поради оплакването му че г. М. Карабелевъ разнасалъ слухове че той билъ пичъ, и сѣ не извѣстно проихождение. Като прочете г. Генчевъ писмото на г. Русеновъ, ще се увѣри вѣрваме тогава че съобщеното отъ насъ въ миналий

Османъ (*роболъино*). И ги натика изъ катилитѣ, а вѣкой — за дараджата нали?

Али-бей (*важно*). Нѣщо повече: Около 23-ма добрѣ ядоха запартата въ каушитѣ; цѣла тайфа тѣзи дни откарватъ въ пранги за Диаръ-Бекиръ, че откриха съзаклатие въ комитаджилъка. Огъзи, що се държаха на инкаръ, ладоха клетва въ вѣрностъ на падишаха и обѣщаха да си живеятъ и стоятъ мирни, като покорни раи, мезлиша*) рѣши да ги освободиме.

Османъ. Интересно ми е, ефендимъ, какъ тѣй скоро открихте тѣзи работи?

Али-бей. Много лесно: Огъ нашитѣ шпиони узнаваме, че минава отъ Вѣшко шу, Тотю дедиклери; кога и какъ минаватъ кумититѣ, не знаемъ, само че при Сястовъ убили 5-ма турци. Търновскитѣ валия телеграфира на Метхадъ паша въ Сястовъ ъ сахатъ, пашата затваря трима българи първенци; закарва двамата въ Търново. Търновскитѣ валия изпраща войска, която срѣща кумититѣ при Върбовка и ги избива до кракъ.

Османъ. Ахъ, бабачко! Аферимъ бе аскеръ!

Али-бей. Нашиятъ аскеръ хваналъ и трима живи кумити, двамата докарва тукъ, а третия оставятъ въ Търново на истинтакъ. Много хиваегинъ билъ той брей!

*) Сждѣтъ

(Слѣдва).

брой по тая мѣстна и долнокачествена афера, не е Караиванова измислица и игра съ перото, както се е изразилъ на много мѣста въ защита на аркадаша си, а е цѣла истина, за която има и съставенъ актъ въ Общ. управление и се правятъ негласни дознания Впрочемъ защо ли се сърдимъ на челоуѣкъ като Ив. Генчевъ, който прѣдъ нищо не мига и когато въ очите му се казва че си не знае твореца, съ смѣе и мига като нѣкой ромънска култрагерка. Ето и самото писмо:

До Господина

Редактора на в. „Плъвенски Извѣстия“

Тукъ.

Господинъ Редакторе,

Въ вѣстника Ви отъ 20 Октомврий т. год. брой № 3 бѣхте публикували една дописка, съ която ся обвинявахъ, въ качеството ми на наемателъ на буфета при градската градина, че същия бюфетъ билъ обрѣнатъ „Публиченъ домъ“ и че сѣмъ билъ станалъ сводникъ на нѣкой си Госпожа съ нѣкой си Господинъ. Прѣдъ видъ на обстоятелствата че азъ лично прѣзъ това време т. е. въ този денъ — 13/X т. г. *когато е станала случната* (к. р.) сѣмъ отсъствувалъ отъ градината, и сѣмъ се завърналъ едва въ 5 ч. 20 м. вечерта сѣщ. денъ, прѣзъ което време сѣмъ замѣстванъ отъ съдружника си Христо Н. Тишевъ. Моля Ви Господине Редакторе, да опровергаете съ вѣстника ви въ слѣдующия брой, дописката публикувана въ брой 3 — 20/X т. г. по отношение лично на менъ.

гр. Плъвенъ, 28/X 1905 год.

Съ почитание: Г. Ат. Русеновъ.

Б. Р. Значи случката т. е. мръсната донжуанска афера си я има, а що се отнася до отсѣтствието на г. Русеновъ, малко искаме да знаемъ, може би нарочно и умишлено да е отсѣтствувалъ за да не прѣчи на сводника Христо Н. Тишковъ.

Печатарски съборъ. По поводъ окръжнитѣ на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла, съ които се заповѣдва на Окр. Управители да съобщятъ на всичкитѣ кметове, че потребнитѣ имъ книжа, за прѣзъ идущата 1906 год. ще си доставятъ само отъ Държ. Печатница, съ което единъ видъ се монополизира у насъ печатарството и се обива бѣдащето и настоящето на едно цѣло съсловие. Поради това всички печатари възнегодували отъ това противозаконно распореджание и по инициативата на Свищовскитѣ печатари г. г. П. А. Славковъ, Ат. Н. Данковъ и Д. Т. Дамняновъ, подкрѣпени отъ Софийскитѣ и отъ цѣла България печатари, на 6 т. м. се свиква П печатарски съборъ въ София, въ който ще обещатъ и протестиратъ противъ противозаконното распореджание на Министра на Вътр. Дѣла, като ще се обмислятъ и нѣкой въпроси отъ икономическа гледна точка, за подобрението и успѣванието на това съсловие.

Огъ наша страна не можемъ да не поздравимъ всички печатари, съ единодушното което проявяватъ въ случая като имъ пожелаемъ и добри сполуки. Въ слѣдующий си брой ще обяснимъ подрѣбно рѣшенията на печатарския съборъ.

ДОПИСКА

До Почитаемата редакция

на в. „Плъвенски Извѣстия“,

въ гр. Плъвенъ.

Почитаемий ни селско общ. съвѣтъ на чело съ депутата ни г. Тр. С. Дундаковъ, въ съгласие съ училищното настоятелство прѣди време разиграха една комедия, която не трѣбва да остане незабѣлъзана. Прѣди нѣколко години бѣхъ отпуснати за разработване отъ селянитѣ тѣй нареченитѣ дѣлници т. е. една частъ отъ общин. мѣра. Обаче прѣзъ миналата година тѣзи дѣлници бидоха отнети отъ лицата и далени за училищни ниви, та съ тѣхъ да се исплатятъ дълговетъ на училището ни. Слѣдъ това се взема рѣшение съ постановление на общ. съвѣтъ че тѣ да се распрѣдѣлятъ на 18 парчета отъ по 40

декара. Една частъ отъ 40 дек. оставаше за училището, а за останалитъ 17 да се произведе публиченъ търгъ за отдаването имъ подъ наемъ и съ наема да се исплащатъ дълговетъ. Въ сжщото постановление се взело и рѣдението да се недопускатъ чужденци да наддаватъ. (Б. Р. Това е нарушение на закона за публичнитъ търгове). При произвежданieto на търга имаше доста конкуренти, обаче се забължи че нашите голѣмци искатъ и тукъ да оцетятъ интереситъ на общинта, защото по единъ хитрушки начинъ искаха да се възложатъ върху имъ казанитъ нивки както и стана, за перетрожката бѣхъ готови доста конкуренти да наддаватъ но не бѣха допустнати. Че искаха да взематъ и взеха по не законенъ и подълъ начинъ нивитъ, ще привеле само нѣколко факта които ще докажатъ това. Не яви ли се слугата на депутата Т. С. Дундаковъ Първанъ Пѣловъ и наддаде за 40 декара за негова смѣтка? Сжщо братова му синъ Горанъ Стефановъ? Не яви ли се на кмета баща му Дано Герговъ и наддаде за единъ късъ 40 декара, сжщо кумецъ на кмета и той наддаде за кметова смѣтка за 1 късъ 40 декара. Не яви ли се баджанакъ му на кмета Никола Мариновъ и наддаде тоже за 40 декара за негова смѣтка. Не наддаде ли писаря Манчо Марковъ за 40 дек. а сжщо и братъ му за 40 декара и пр. да реда всичкитъ ще е излишно.

Вѣрѣки закона за публичнитъ търгове кмета заедно съ трѣжната комисия възложи върху наддавачитъ нивитъ и когато се яви единъ конкурентъ и пожела да наддава на листа гдѣто бѣше вѣдалъ на кмета баща му, кмета каза „че на този листъ наддавание не може да стане понеже е вече възложено върху прѣдидущи наддавачъ. Огива сжщия и взема листоветъ на писаря и тамъ получава сжщото.

Всичкитъ 17 къса бѣха възложени по за 2 години съ наемна стойностъ отъ по 180—200 л. единия късъ (40 дек. за 2 год.!!)

На другия денъ на перетрожката се явяватъ нѣколко конкуренти и помолватъ кмета да имъ даде наддавателни листове за да наддаватъ, обаче той имъ заявява че не се е събрала още трѣжната комисия. Кждѣ 4 часа повторно се явяватъ, но останали оцудени, когато имъ съобщилъ кмета че търга е свършенъ и никакви наддаванията не могатъ да ставагъ. Слѣдъ туй двама отъ конкурентитъ а именно Коци Горановъ и Вачо Горановъ отиватъ въ Плъвенъ внасятъ 320 лева депозитъ въ Акционерното дружество „Сила“ и заедно съ едно заявление придружено отъ расписката за депозитъ явяватъ се прѣдъ Г-на Окр. Учил. Инспекторъ и го молятъ да не утвържда търга, повнѣже тѣ наддаватъ за 17 къса още по 100 лева по-вече за всѣки късъ или 1700 лева въ по-вече отъ добитата цѣна при търга, произведенъ по начинъ, какъвто казахме по-горѣ. Г-нъ Инспектора имъ съобщава че това не е само негова работа, а и на Окр. Управителъ. Щомъ се научава депутата ни заедно съ кмета Дановъ отиватъ въ Плъвенъ и слѣдъ нѣколко дена се научаваме че търга е утвърденъ върху първитъ наддавачи въпреки туй че бѣше се наддало отъ други селяни 1700 лева по-вече.

Его г. редакторе, какъ се спазватъ у насъ общественитъ интереси отъ днешнитъ ни селски управници.

с. Махлата

Единъ селянинъ.

Б. Р. Като даваме мѣсто въ листѣтъ си на настоящата дописка, испратена ни доста отдавна, но поради нѣмание мѣсто не публикувахме по-рано, ний питаме г. Окр. Училищенъ Инспекторъ, а таки сжщо и г. Окр. ни Управителъ, това истина ли е и ако е истина, кое ги е накарало та сж пренебрегнали интереситъ на Махаленското училище и сж оцетили интереситъ му съ 1700 л., които сж дадени отъ другитъ конкуренти въ по-вече, а възможно е при втори търгъ да дадѣтъ и нѣщо по-вече. Не иди ли съ това да се покаже че тукъ се е глѣдало да се помогне на Нар. Прѣдставителъ, който е билъ живо заинтересованъ по тоя търгъ. До гдѣто имаме за Окр. Управителъ като г. *Белизарий Каранашевъ* и училищни инспектори, които се боятъ отъ сенката си, се тѣй ще отива тя ще кажемъ ний и по-вече нищо.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖД. ПРИСТАВИ

№ 4686

Извѣстявамъ, че отъ 15 Октомврий до 15 Ноемврий т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ землищ. на с. В. Тръвъ а именно:

- 1) Нива „Височкия Геранъ“ 8·4 дек.—200 л.
- 2) „ „Срѣщу Пладнището“ 6·2 д.—200 л;
- 3) „ „Подъ Перлимъ“ 13·7 дек.—300 л;
- 4) „ „Стоюва Могила“ 4·4 дек.—80 л;
- 5) „ „Холжова воденица“ 10 2 д.—200 л.

Горнитъ имоти принадлежатъ на покойния Никола Краевъ отъ гр. Ловечъ не сж заложени продаватъ се за въ полза на наследницитъ му съгласно постановлението на Ловчанский Миров. Сждия отъ 27 априль 1905 год.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка

Разглежданieto книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 15/X 1905 год.

Дѣло № 1385/905 год.

1—1

Сждебенъ Приставъ: Милчевъ.

№ 3743

Извѣстявамъ, че на 28 Ноемврий т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ Плъвенското землище, а именно:

- 1) Лозе сега нива „Акчара“ отъ 4½ дек. при сжседни: Митко Армеековъ, и Гица Найденова оцѣн. за 80 лева; 2) Нива „Буковскитъ“ отъ 1 декаръ 5 ара при сжседни: Попъ Фичо и Иванчо Лазаровъ оцѣнена за 50 лева; 3) Нива „Техиски орманъ“ отъ 3 дек. 8 ара при сжседни: Хр. Христовъ, Илия П. Петровъ, Ламби Николовъ и пжтъ оцѣнена за 60 лева.

Горнитъ имоти принадлежатъ на покойния Минко Найденовъ отъ гр. Плъвенъ не сж заложени продаватъ се за въ полза на малолѣтнитъ останали отъ покойния по опрѣдѣление издадено отъ Плъвенский Окр. Сждъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалнитъ имъ цѣни.

Разглежданieto книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 18/VIII 1905 год.

Дѣло № 1024/905 год.

1—1

Сждебенъ Приставъ: И. Бутиловъ.

№ 6598

Извѣстявамъ, че отъ 6 Ноемврий до 7 Декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ Староселското землище, а именно:

- 1) Една нива отъ 42 декара въ землището на с. Староселци въ мѣст. „Тръстенишки пжтъ“ при сжседни: Иванъ Кръстановъ, Цвѣтко Илиевъ и пжтъ оцѣнена за 210 лева.

Горний имотъ принадлежи на Петко П. Кръстовъ отъ с. Староселци не е заложень продава се по висканието на Митю К. Грасевъ отъ с. Староселци за 127 л. 50 ст., лихвитъ и разноснитъ по изпълнителния листъ № 1655 издаденъ отъ П Плъв. Мир. Сждия на 13/V 904 год.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданieto книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 19/X 1905 год.

Дѣло № 158/904 год.

1—1

Сждебенъ Приставъ: Т. Вълкадиновъ.

№ 7101.

Извѣстявамъ, че отъ 7 Ноемврий до 8 Декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ Орѣховското землище, а именно:

- 1) Нива „Дълбока Падина“ 7 дек. 8 ара—50 л;
- 2) Нива „Иолова Падина“ 5 дек. 5 ара—35 лева;
- 3) Нива „Кунчовъ Долъ“ 7 дек. 8 ара—50 лева;
- 4) Нива „Кочова Падина“ 4 дек.—30 лева;
- 5) Нива „Лозята“ 11 дек. 7 ара—50 л;
- 6) Нива „Лозята“ 8 дек. 7 ара—40 л;
- 7) Нива „Растивера“ 11 дек. 1 аръ—50 л;
- 8) Нива „Падината“ 4 дек. 8 ара—25 л;
- 9) Нива „Бушеника“ 6 дек. 3 ара—35 л;
- 10) Нива „Кучкарницата“ 5 д. 5 ара—25 л;
- 11) Нива „Совата“ 9 д. 1 аръ—50 л;
- 12) Растакъ „Гол. Растиверъ“ 4 д. 2 ара—20 л;
- 13) Ливада „Соколецъ“ 55 дек. 4 ара 300 л;
- 14) Върбакъ „Соколецъ“ 15 декара 4 ара—100 лева.

Горнитъ имоти принадлежатъ на Коно Кънчовъ отъ с. Орѣховица ипотекирани на Плъв. Земл. Банка за 900 л. и поржчителъ съ тѣхъ за 1500 лева и се продаватъ по висканието на Тодоръ Табаковъ повѣрен. отъ гр. Плъвенъ за 980 лева лихвитъ и разноснитъ по изпълнителния листъ № 1025 издаденъ отъ Плъв. Мир. Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданieto книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 31/X 1905 год.

Дѣло № 591/900 год.

1—1

Сждебенъ Приставъ: Т. Вълкадиновъ.

№ 5153

Извѣстявамъ, че отъ 11 Ноемврий до 12 Декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на П публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ Плъвенското землище, а именно:

- 1) Лозе въ землището на гр. Плъвенъ „Кочова Геранъ“ отъ 6 декара при сжседни: Коло П. Винаровъ, Атанасъ Пешовъ и Василь Христовъ оцѣнено за 25 лева;
- 2) Лозе сжщото землище въ мѣстността „Бреста“ отъ 6 декара при сжседни: Моно Младеновъ, Игнатъ Крачуновъ, Петко Баркаченина и Лишо Вълковъ оцѣнено за 25 лева;
- 3) Лозе сжщото землище и мѣстность отъ 9 дек. при сжседни: Рашо Илиевъ, Христо Трифоновъ и пжтъ оцѣнено за 45 лева;
- 4) Ливада въ сжщото землище въ мѣстността „Куклитъ“ отъ 5 декара при сжседни:

Горнитъ имоти принадлежатъ на Найдень Ив. Гайдаровъ отъ гр. Плъвенъ не сж заложени продаватъ се по висканието на Ионко И. Капазановъ отъ гр. Плъвенъ за 624 лева лихвитъ и разноснитъ по изпълнителния листъ № 734 отъ П Плъвенский Мировий Сждия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ.

Разглежданieto книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 28/X 1905 год.

Дѣло № 13/902 год.

1—1

Сждебенъ Приставъ: Г. Милчевъ.

№ 7102

Извѣстявамъ, че отъ 7 Ноемврий до 8 Декемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Писаровското землище, а именно:

- 1) Едно бранище въ мѣстността „Турскитъ лозя“, отъ около 116 декара при сжседни: Тодоръ Близнака и Морупатина, оцѣн. за 400 л.

Горния имотъ принадлежи на Дино Младеновъ отъ с. Писарово не е заложень продава се по висканието на Тодоръ Табаковъ отъ гр. Плъвенъ за 1870 л. лихвитъ и разноснитъ по изпълнителния листъ № 4032 издаденъ отъ Плъвенский Окр. Сждъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглежданieto книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 1 Ноемврий 1905 г.

Дѣло № 703/901 год.

1—1

Сждебенъ Приставъ: Т. Вълкадиновъ.